

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον
ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγ-
γέλιον πάση τῇ κτίσει.
(Μαρκ. ιγ'. 45).

ΚΗΡΥΓΜΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἐργαζι πάντων εἰσένεγκε
τὴν φιλανθρωπίαν· ἐν ᾗ
ἡγάρεθι Θεὸς μᾶλλον ἢ πᾶσι
τοῖς ἄλλοις.
(Γρηγόριος Θεολ.)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἑσωτερικοῦ δρ. 5. Ἑξωτερικοῦ δρ. 8
Ἀμερικῆς δολλάρια 2.

Διευθυντὴς καὶ Ἰδιοκτῆτης
Π. Α. ΒΑΡΥΜΠΟΠΙΩΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ
Ἀπευθύνονται τῷ Διευθυντῇ τοῦ Περιοδικοῦ
ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Αἰόλου 128.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δὲν εἶναι ἔθνικὸς ἐγωϊσμός, ἀν Ἕλληνας ὄντες εἰπώμεν περὶ τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἱστορικῶς εἶναι πλέον ἢ ἀποδεδειγμένον ὅτι αὕτη ἐπρωταγωνίστησεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν κίνησιν, προαγαγοῦσα κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὴν ἐπιστήμην καὶ τέχνην. Αὕτη δὲ κατ' ἐξοχὴν, καίπερ μετὰ τὴν κατάρπτωσιν αὐτῆς εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν μὴ ὑφισταμένη πάντοτε ὡς κράτος, ἀσπασθεῖσα προθύμως τὰς ἀνθρωπιστικὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ συνεβάλετο εἰς τὴν περαιτέρω διάδοσιν αὐτῶν καὶ τὴν ὁπωσδήποτε ἐξευγένισιν τῶν νῦν πεπολιτισμένων ἔθνων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ παρελθὸν εἶναι συνήθως τὸ κάτοπτρον τοῦ μέλλοντος, νομίζομεν ὅτι δὲν σφάλλεται τις, χωρὶς νὰ ἀξιοῖ ὅτι εἶναι μάντις, ἐὰν δισχυρισθῇ μετὰ κύρους ὅτι ἡ νέα Ἑλλάς προώριται νὰ ἐπιτελέσῃ ὅσον οὕτω ὑψηλὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν πολλῶ ἀνωτέραν τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθείσης.

Ὁ λεγόμενος εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός, καίτοι ἀναμφισβητήτως περιέχει στοιχεῖα ἐξανθρωπιστικὰ οὐκ ὀλίγα, δὲν εἶναι ὅμως δυστυχῶς εἰς τὸ ὕψος ἧς ἀξιοῖ ἐκτιμήσεως. Συμβαίνει μάλιστα πολλάκις νὰ καταφωρᾷται ἔχων μόνον ἐξωτερικὴν περιβολὴν καὶ ἐπίφασιν πολιτισμοῦ, πράγματι δ' ὅμως ὢν βαρβαρισμός. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δισχυρισμοῦ ἡμῶν τούτου δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐπικαλεσθῶμεν μυρία ἄλλα γεγονότα τῆς ἱστορίας πρόσφατα καὶ παλαιά, ἀρκούμενοι μόνον εἰς τὴν ἑναυλον εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν ἠχοῦσαν Ἀγγλικὴν περὶ τῶν Βορείων ὀρίων τῆς Ἠπείρου πρότασιν, οὐδὲν ἄλλο οὔσαν ἢ ἐφαρμογὴν τοῦ παρὰ τοῖς βαρβάροις λαοῖς

ἰσχύοντος δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου· διότι τί ἄλλο ἀπαιτεῖ ἢ ψευδωνύμως καλουμένη φιλελεύθερος Ἀγγλία καὶ αἱ ἀποδεχθεῖσαι τὴν πρότασιν αὐτῆς πέντε Μ. Δυνάμεις ἢ νὰ ἐξαναγκάσωσι βίᾳ τοὺς Ἠπειρώτας πρὸς ὑποταγὴν εἰς τὴν ληστρικὴν τῶν Ἀλβανῶν φυλὴν, καταχρῶμεναι τὴν ἑαυτῶν ὑπεροχὴν δύναμιν καὶ θυσιάζουσαι τὸ δίκαιον τῶν ἔθνων εἰς τὸ ἑαυτῶν συμφέρον; Δὲν ἀπαιτεῖται τρανωτέρα ταύτης ἀπόδειξις ὅτι ὁ λεγόμενος Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ἐλέγχεται ὢν ἀπαίσιος βαρβαρισμός. Ἐρρέτω τοιοῦτος ψευδὴς καὶ κακόζηλος πολιτισμός.

Ἀληθὴς καὶ ἐπίζηλος πολιτισμὸς εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐνεκαίνιασεν ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ, διακηρύξας καὶ μεταξὺ τῶν γνησίων αὐτοῦ ὁπαδῶν ἐν μικρᾷ κατ' ἀρχὰς κλίμακι ἐφαρμοσας τὰς εὐγενεῖς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος, Ἀληθῶς ἄρα πεπολιτισμένον κράτος δύναται ἐπαξίως νὰ ὀνομασθῇ μόνον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδράζεται ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν τριῶν τούτων ἀρχῶν, εἰσάγον εἰς τὴν νομοθεσίαν αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητά τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν πολιτῶν, καταργοῦν πᾶν προνόμιον κληροδοτηθὲν ὑπὸ τοῦ φεουδαλικοῦ συστήματος τοῦ μεσαιῶνος. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικῶς τὸ ἀληθῶς πεπολιτισμένον κράτος ἐργάζεται παντὶ σθένει ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δουλευόντων λαῶν, θεωροῦν τούτους ἀδελφούς, δικαιουμένους νὰ τύχωσι καὶ αὐτοί, καθ' ὃ ἔχουσι φυσικὸν δίκαιον, τῆς ἐλευθερίας καὶ πάντων τῶν εἰς αὐτὴν συμπαρομαρτούντων ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας.

Τοιοῦτον ἀληθὲς πολιτισμὸν, ὅλῳ καὶ παντὶ διαθέροντα τοῦ σημερινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ, πολιτισμὸν

ΙΩΑΝΝΗΣ

Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλутαι, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον (1ω. γ'. 16)

ΔΑΒΙΔ

Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι; (Ψαλμ 5'. 4)

ΠΑΥΛΟΣ

Νυνὶ δὲ (δηλ. ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ καὶ ὄχι μετὰ θάνατον ἐν τῇ μελλούσῃ) μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα. (Κορινθ. ιγ'. 12)

Γ. ΔΑΜΠΑΚΗ

ΕΥΧΗ

ΕΠΙ Τῇ Εἰς ΛΑΡΙΣΣΑΝ ΑΦΙΞΕΙ ΤΗΣ Α' ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

Ὑψιστε καὶ Αἰώνιε Βασιλεῦ! Σὲ αἰνοῦμεν, Σὲ δοξάζομεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν καὶ Σὲ προσκυνοῦμεν ἐφ' οἷς ἐθανάτωσας ἡμῖν. Σὲ αἰνοῦμεν, ὅτι ἐν τῇ Δυνάμει Σου ἠΰφρανας τὸν πιστότατον καὶ ὀρθόδοξον ἡμῶν Βασιλέα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ, ἐπισκιάσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, ἐνισχύσας αὐτοῦ τὸν Βραχίονα, κρατύνας αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν, καὶ ὑποτάξας αὐτῷ βάρβαρα ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, νίκας αὐτῷ διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ Σου δωρησάμενος.

Σὲ δοξάζομεν, ὅτι τὸν γενναῖον καὶ φιλόχριστον ἡμῶν Στρατὸν, περιλάμπροις νίκαις ἐστεμμένον εἰς τοὺς κόλπους ἡμῶν ἐπανήγαγες.

Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, ὅτι Σὺ, Κύριε, τόξον δυνατόν ἡσθένωσας καὶ ἀσθενοῦντας περιέζωσας δυνάμει, ὅτι Σὺ θανατοῖς καὶ ζωογονεῖς, κατάγεις εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγεις, πτωχίζεις καὶ πλουτίζεις, ταπεινοῖς καὶ ἀνυψοῖς, ἀνιστᾷς ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρεις πτωχόν, καθίζων αὐτὸν μετὰ Δυναστῶν λαοῦ.

Σὲ προσκυνοῦμεν καὶ τῷ Ἁγίῳ Σου θελήματι ταπεινῶς ὑποτασσόμεθα, ἐφ' ᾧ Σου δεόμεθα καὶ Σὲ ἱκετεύομεν, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐν βίβλῳ ζωῆς τὰ ὀνόματα αὐτῶν καταγράφων, ζωὴν τὴν ἀγήρω καὶ αἰώνιαν τὴν μνήμην αὐτοῖς παρεχόμενος.

Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν παντὶ Σὲ αἰνεῖν, Σὲ δοξάζειν καὶ Σοὶ εὐχαριστεῖν καὶ μεγάλην τὴν χώραν τῆς Ἑλλάδος πάλιν ἰδεῖν, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώ-

πων γένος ἀπλέτῳ φωτὶ τῇ ἔσω καὶ θύραθεν σοφίᾳ ταύτης ἐφωτίσθη καὶ κατηνυγάσθη.

Δίδου ἡμῖν, Κύριε, πίστιν, φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, σκέπε ἐν τῇ δυνάμει Σου τὸν πιστότατον καὶ φιλόχριστον ἡμῶν Βασιλέα, σῶζε τὸ Ἔθνος, καὶ ἐνίσχυε τὸν φιλόχριστον καὶ γενναῖον ἡμῶν Στρατὸν πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου Σου θελήματος. Ἀμήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. ΓΕΓΛΕ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ (1)

Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς Χριστιανικῆς λατρείας, ἣν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρέσχομεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοῦ Περιοδικοῦ τούτου, εἶδομεν ἐν ὀλίγοις τὰ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως, ὑποσχεθέντες ἅμα ὅτι θὰ ἐρμηνεύσωμεν ἐκτεταμένως τὸ Σύμβολον τοῦτο. Καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν ταύτην ἐρχόμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, σὺν τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ ἐρμηνεία τοῦ Ἁγίου Συμβόλου τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως θ' ἀποβῇ πνευματικὴ τροφή, ἱκανὴ νὰ ἐνισχύσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ αἶσθημα τῆς πίστεως.

Σύμβολον τῆς πίστεως λέγεται ἡ συνοπτικὴ διδασκαλία τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Ἐκλήθη δ' ἡ περίληψις αὕτη Σύμβολον, διότι διὰ ταύτης διακρίνονται οἱ ὁπαδοὶ τῆς Ὁρθοδόξιας ἀπὸ παντὸς ἑτεροδόξου.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως ἀπετελέσθη ἕνεκα τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τῶν αἰρετικῶν. Ὁ πρῶτος αἰρετικὸς, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν βλασφημῶν διδασκαλιῶν του ἤγειρε γενικὴν ἀνά τὴν παγκόσμιον Ἐκκλησίαν ἀναστάτῳσιν, εἶναι ὁ πρεσβύτερος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίας Ἀρειος.

Δὲν θ' ἀπασχολήσωμεν ἐπὶ πολὺ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας περιγράφοντες ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ἀπώτερα αἰτία, τὰ ὁποῖα παρώρμησαν τὸν Ἀρειον νὰ γένηται πρόξενος μεγάλων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταραχῶν διὰ τῶν βλασφημῶν δαξασιῶν του. Πολλοὶ ἀναφέρονται ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἱστορίᾳ ὡς ζηλώσαντες τὴν δόξαν τοῦ Ἡροστράτου εἰς ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ὁ αἰρεσιάρχης Ἀρειος. Οὗτος ἀνέτρεψε τὸ οὐσιώδες δόγμα τοῦ ἐν Τριᾷδι Θεοῦ καὶ τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φρονῶν ὅτι, ὁ Λόγος, ἥτοι τὸ δεῦτερον πρόσωπον τῆς Ἀγίας Τριάδος, δὲν εἶναι Θεός, ἀλλὰ κτίσμα, τὸ πρῶτον κτίσμα δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸ δόγμα τοῦ Ἀρείου συνοψίζεται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις. Ἦν καιρὸς, ὅτε λόγος οὐκ ἦν. Ἡ βλασφημία αὕτη διδασκαλία ἀνατρέπει τὸ ἀξίον τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ καταρρίπτει τὸν Χριστιανισμόν εἰς τὴν ταπεινὴν

(1) Τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα εἶναι περίληψις τῆς ἐκτενοῦς διδασκαλίας ἣν κατὰ Κυριακὴν ποιούμεθα ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης.